

[Ministeren for offentlige arbejder.]

til mig netop om postvæsenet og sige, at man forsøger ikke at bortrationalisere omkostningsstigningerne, for så vidt angår lønningerne og materialeudgifterne osv., forekommer ikke at være særlig rimeligt. Tværtimod synes jeg, der var grund til ved denne lejlighed, som hr. Normann Andersen gjorde det, at rose postvæsenet for de rationaliseringsforanstaltninger, som er blevet gennemført ikke alene i de sidste 5 år, men også på tidligere tidspunkter, og jeg synes også, der var større grund til, som hr. Normann Andersen gjorde det, at rejse det spørgsmål, om rationaliseringen måske ikke indimellem sætter de menneskelige faktorer på spil, altså at man måske ikke bør rationalisere så dybt, men indimellem ved lidt mindre dybtgående rationalisering og ved lidt større hensyntagen til de menneskelige faktorer kunne opnå en større trivsel. Det synes jeg havde været en rimelig diskussion at rejse på dette tidspunkt i stedet for at rejse diskussionen om, at taksterne alene stiger som følge af lønomkostningerne. Så skulle de formentlig have været steget langt mere, end tilfældet har været.

Det andet spørgsmål, som var tværgående og indledningsvis blev rejst af hr. Normann Andersen, fulgt op af hr. Lennart Larson og afsluttet af fru Ruth Olsen, var spørgsmålet om dagbladenes og ugebladenes fritagelse for afgiftsstigninger. Det er rigtigt, at netop den kategori af forsendelser er holdt uden for disse stigninger. Jeg skal ikke skjule, at de bemærkninger, der faldt, glædede mig og måtte glæde enhver trafikminister ud fra det synspunkt, som jeg har lagt til grund, at de enkelte sektorer i postvæsenet for mig at se bør være selvbærende. Telesiden er i høj grad selvbærende, det er postsiden ikke i dag, og derfor har det været nødvendigt at foreslå disse forhøjelser. Men vi kan gå endnu dybere med det synspunkt, vi kan gå ned til de enkelte forsendelsesarter og kræve, at disse bør være selvbærende, og dér når vi frem til det synspunkt, hr. Lennart Larson også var inde på, og som jeg har gjort meget ud af både i bemærkningerne og i min fremsættelsestale og dokumenteret ikke mindst af pædagogiske grunde, at her har vi en forsendelsesart, som er meget lidt selvbærende, men som slæber et underskud på nogle og 90 mill. kr. efter sig. Det synes

jeg skal nævnes, og det skal også nævnes i relation til de dagblade, som netop nu kører med overskrifter, såsom at vi ser de stadige forhøjelser og samtidig en ringere service. Det bør også fremgå i dagbladene, at der altså er denne ganske betydelige subsidiering fra postvæsenet af den danske dagspresse, ugepresse m. v. på over 90 mill. kr. Det synes jeg burde væsentligt tydeligere frem. Men så er jeg også enig med hr. Lennart Larson i, at så kan man med fuld ret rejse spørgsmålet; ja men er det rigtigt, at det er postvæsenet, der skal yde denne form for subsidiering? Og jeg er overordentlig enig i, at den problemstilling bør rejses, og jeg vil da med glæde se på, at man i udvalget, således som hr. Lennart Larson også nævnte det, drøfter denne problemstilling videre, for herved når man frem til et sandere billede af postvæsenets evne til at bære sig selv. I og for sig kan man fortsætte og gøre disse tanker gældende, også for så vidt angår DSB, som løser en lang række sociale opgaver, som de ikke bliver betalt for, f. eks. for militæret, for undervisningen osv. Man får i virkeligheden et lidt falsk regnskab både for DSB og for post- og telegrafvæsenet, fordi de ikke får lov til alene at få takster ind, der bærer det, der er det primære formål for de to væsener. Så det var i og for sig en debat i udvalget, som jeg meget gerne så.

Hr. Burgdorf rejste spørgsmålet — og dermed er jeg ovre i de vel trods alt lidt mindre spørgsmål, som blev rejst her; jeg synes, de to andre var meget væsentlige — omkring fastsættelsen af disse kvantumsrabatter, og så nævnte hr. Burgdorf, så vidt jeg fik skrevet det ned, at han ligefrem var bekymret ved, at post- og telegrafvæsenet nu skulle ud og handle forretningsmæssigt. Må jeg sige, at post- og telegrafvæsenet har altid handlet forretningsmæssigt og er altid blevet drevet forretningsmæssigt, så det er i og for sig ikke noget nyt for post- og telegrafvæsenet.

Derefter efterlystes taksterne. De vil være tilgængelige på hvert eneste postkontor, så man kan decentralisere denne beslutning om, hvorvidt der skal meddeles de pågældende kvantumsrabatter eller ikke. Jeg kan sige, at man starter med 2 øre for forsendelser på 5.000 kr. ad gangen, og derefter stiger det op til 6 øre, men alle disse detaljer kan